

TORNUL DE VECHERE

Vestireea Prezentiei lui Christos

**STANCA VARSTELOR
LA FUNDAMENTINIMENT
FOATE PUNE
CARE SCUMPARARE
PENTRU TOTI**

Pazitorule, cat mai este din noapte?
Soareste Dimineata, dar in lumetecoasa
ca Noaptea!" Isa 21:11-12.

Vol. IX - Luna Aprilie - No. 4
Anul dela Adam - 6053. Anul dela Christos - 1925

CONTINUTUL

NASTEREA UNEI NATIONI	51
Noua Natiune	51
Razboli din Cer	52
Rugaminta	55
Timpul	55
Unale Septe	60
Razboli pina la sfarsit	60
TEXTELE PENTRU ADUNARILE DE REGACIUNE	60
TOLMUL III. - CAPITOLUL VIII	61
Rascolirea lui Israel	61
Orbitraa lui Israel inca a trece	63
PHOTO-DRAMA	63

Pusa-m'am la straja mea; stam pe turn si cu-
tam ad-ada ce mi-se va zice si ce raspuns es
dau eu celor ce se opun". - Habakuk 2:2.

Pe pamant stramtoare a popoarelor cu nedumerire, mugura mare, (Isaia 17:12-14) de zguduirea valurilor (clasele religioase si culturale) asa ca oamenii mai isi vor da sufletul de frica si de asteptarea calomniei vor sa zida pe pamanti; caci puterile cerului (eclesias- ticismul) vor fi zgduite... Asa voi, cand veti vedea acestea implandu-se, sa stiti ca este aproape imparatia lui Dumnezeu. Cuvant in sus, ridicati capetele voastre si va bucurati ca s'a apropiat rascumpararea voastra. - Matei 24:33; Marcu 13:29; Luca 21:25-31.

REVISTA ACEASTA ȘI MIȘIUNEA EI SFÂNTĂ

MIȘIUNEA acestei reviste, ca factor însemnat în studiul și cercetările Bibliei, este răspândirea cunoștinței creștine și de a servi ca mână de ajutor cercetătorilor biblicii după tesaurii înțelepciunii Dumnezeiești. Cercetările ei, se preocupă în mod deosebit cu examinarea profesiilor biblice în lumina întâmplărilor de azi; dar tratează articole speciale cu privire la credința și caracterul creștinului; prin urmare misiunea ei devine atât importantă pentru toți credincioșii, fără considerare de credință, nume sau dominațiune.

Această revistă stă pază neclintită și apără singura temelie a speranței creștine, care, astăzi, de cei mai mulți, este de dreptul negat sau altcum invalidată, adică răscumpărarea prin sângele prețios a lui Isus Christos, „care s'a dat pe sine preț de răscumpărare (un preț corespunzător) pentru toți” (1 Petru 1:19; 1 Timotei 2:6), și care, noi susținem, e singura bază a iertării păcatelor și apropiere către Dumnezeu. Intemeiați pe această bază sigură, urmează o clădire a caracterului simbolizat prin „aur, argint și pietre scumpe” (1 Corinteni 3:11-15; 2 Petru 1:5-11), cari se trag din cuvântul lui Dumnezeu prin rugăciune și studiu. Iar mai departe, misiunea acestei reviste are ca scop: „Să lumineze tuturor care este întocmirea *tainei* (care) din veacuri (a fost) ascunsă, în (planul) lui Dumnezeu . . . ca înțelepciunea lui Dumnezeu, cea de multe feluri, să fie dată acum prin biserică la cunoștință . . . care nu a fost făcută cunoscut oamenilor din alte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum.”—Efeseni 3:9, 10, 4, 5.

Revista aceasta este liberă, stă în afară de orice sectă și crez omeneșc; pe de altă parte, se sârguiește ca fiecare articol să fie în armonie deplină cu voia lui Dumnezeu, cu cuvântul său exprimat și cu marele său plan, care prin Christos, Fiul său, îl duce la îndeplinire. Și de aceea, este liberă de a spune toate ce Domnul, Apostolii și Profeții au spus, fără frică și considerare, întru atât în cât înțelepciunea Dumnezeiască ne este dată nouă să o pricepem. Scrierile și conducerea ei nu e dogmatică, ci cu încredere; pentru că, bazându-ne cu neîndoită credință pe promisiunile sigure, ale lui Dumnezeu, noi știm ce afirmăm. E ținută cu încredințarea, de a se folosi numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului și edificarea poporului său în har și cunoștință. De aceea, pe cettori, nu numai că-i invităm, dar îi îndemnăm să probeze conținutul ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care e sigur și nu înșală, și la care încontinuu dăm lămuriri pentru a ușura asemenea probare.

SFÂNTA SCRIPTURĂ NE ÎNVAȚĂ APRIAT

Că „biserică”, „aleșii”, sunt „Templul viului Dumnezeu”, rara creatură a mânelor sale. (1 Corinteni 3:15, 17; Efeseni 2:20-22) Clădirea acestui Templu a durat, începând de când Domnul nostru Isus a murit pentru omenire și a devenit Răscumpărătorul ei și Piatra Unghiulară la Templul Său, toată epoca evanghelică; iar când (Templul) va fi sfârșit, prin el va veni darul lui Dumnezeu „tuturor popoarelor.”—Facere 28:14; Galateni 3:16, 29.

Că în timpul de acum se lucrează la cioplirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați; iar cu ultima dintre aceste „pietre vii, alese și prețioase”, lucrarea aceasta se termină, și marele Măstru divin le va aduna pe toate prin prima înviere într'un templu glorios; iar „mărirea lui Dumnezeu va umplea templul”, și va fi locul de întâlnire al omenilor cu Dumnezeu în cursul veacului milenar.—Apocalipsul 15:5-8.

Că baza oricărei speranțe, și în ce privește pe biserică, și în ce privește pe lume, constă în faptul, că „Isus Christos, prin darul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om”, și prin aceasta o răscumpărare pentru toți; și la „timpurile sale cuvenite”, va fi „lumina cea adevărată, care va lumina pe orice om venit în lume.”—Evrei 2:9; Ioan 1:9; 1 Timotei 2:5, 6.

Că speranța Bisericii, adică a credincioșilor biruitoari, esto aceea de a fi „asemenea Lui”, de a ajunge să-l „vadă așa precum este”, și să fie „părtași firei Dumnezeiești”, împărțându-se, prin conșoțonire, măririi Lui.—1 Ioan 3:2; Ioan 17:24; Romani 8:17; 2 Petru 1:4.

Că misiunea prezentă a bisericii este aceea, de a lucra la propria ei desăvârșire și de a se pregăti pe sine pentru marea operă viitoare în planul lui Dumnezeu; să devolte în sine orice har, să crească până la desăvârșire în toate fructele spiritului sfânt, și să fie lumii martora lui Dumnezeu.—Efeseni 4:12; Matei 24:14; Apocalipsul 1:6; 20:6.

Că speranța pentru lume constă în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor ce le va aduce împărăția de o mie de ani a lui Christos *tuturora*; înviere și restaurare la desăvârșirea și toate binecuvântările ce s'au pierdut de către Adam în Eden. Cări vor fi împărțite de Iubitorul lor Răscumpărător și Mărirea lui soață, biserică, tuturor acelor ce pe termenii ascultării și supunerii le vor primi, iar cei împotriviți și cu voia înrăutățiți, vor fi po veci *distruși*.—Facere 9:19-23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

REVISTĂ RELIGIOASĂ LUNARĂ
REDACTATĂ DE UN COMITET
ADMINISTRAȚIA: STR. REGINA MARIA NO. 36. CLUJ
TELEFON INTERURBAN 4-46
ADRESA TELEGRAFICĂ: „VIATA” CLUJ

ABONAMENTUL: (PLĂTIBIL ÎNAINTE)

Pe hârtie fină	— — — — —	pe un an	150 Lei
Pe hârtie fină	— — — — —	pe jum an	80 Lei
Jugoslavia	— — — — —		100 Dinari
Bulgaria	— — — — —		100 Leva
Cehoslovacia	— — — — —		40 Cor.
America	— — — — —		\$ 1.50

CARTI IMPORTANTE

„Mandă divin al Vârștelor” [354 pag. în pânză]	75 Lei
„Taina împlinită” [410 pag. ilustrat. legat în pânză]	100 „
„Mărirea lui Dumnezeu” format mic	65 „
„Socialismul și Biblia”	6 „
„Mana cerească” [ediție în pânză]	75 „

PHOTO-DRAMA

Nici o carte care vorbește despre adevărul prezent, vorbind din punct de vedere estetic, nu e așa de frumoasă ca *Photo-Drama*. Conținând 100 de clișee sau chipuri, lecțiunile ei scurte dar la punct conținând știință, istorie, morală și doctrină, isvorite din peana fratelui Russell, sunt de o frumuseță rară. A o celi e totdeauna o plăcere și nicidecum nu devine oboseitoare. Lucrurile la care privești înapoi și le pricepi cu ochii minții le vezi și cu ochii literali în chipurile care

sunt alături de lecțiuni.

Este o cinste pentru fiecare creștin să aibă, printre celelalte cărți ale sale, această carte de o valoare atât de rară. Puțini poate își dau seama de munca, de cheltuiala, de timpul lung ce se cere pentru facerea unei asemenea cărți. Ca să nu spunem prea mult, vom aminti că să lucrează la ea de peste doi ani de zile și costă peste o jumătate milion de lei.

Și totuși, frații să află indiferenți [nepăsători] de asemenea lucrare prețioasă și costisitoare, încât să pună întrebarea dacă pentru frații români se mai merită să se facă vre-o carte, care cere atâta muncă și costă sume atât de mari.

Tragem această concluzie de acolo, fiindcă cu numărul trecut al Turnului de Veghere am trimis un aviz prin care anunțăm pe frați despre trimiterea cu ramburs a trei Photo-Drame pentru fiecare. Unii frați s'au supărat foarte de această nerușine și îndrăzneală a noastră și ne-au trimis răspuns să n'avem cap să le trimitem. Alții și-au exprimat nemulțumirea verbal către unii frați care-i cercetează. Noi am cedat, și în urmare am anulat toate trimiterile. Deci dacă frații n'au primit pachetul anunțat în numărul trecut, este din motivele arătate mai sus.

„Darul lui Dumnezeu nu se vinde pe bani”, dar nici nu se aruncă după nimeni.

Continuarea la pagina 64.

TURNUL DE VEGHERE ȘI VESTIREA PRESENTEI LUI CHRISTOS

VOL. IX.

APRILIE 1925

NO. 4

NAȘTEREA UNEI NAȚIUNI

„Și născu fru bărbat, care are să pășuneze cu toiag de fier toate neamurile: și copilul ei fu răpit la Dumnezeu și la tronul său”. —Apocalips 12:5.

CEEA ce se tipărește aici nu e spus în chip dogmatic. Incredându-ne în Domnul și călăuzirea sa, cele ce urmează sunt puse înaintea celor unși pentru cugetare și rugăciune. Dacă printre cititorii *Turnului de Veghere* se vor găsi unii care nu s'ar putea uni cu cele spuse aici, acestora li se propune ca să fie și să-și păstreze liniștea sufletească și să aștepte pe Domnul, păstrând todeauna o inimă curată. De mult noi am învățat că Domnul este tălmăcitorul său, și că el va tălmăci Cuvântul său poporului său așa cum el crede de bine și la timpul său cuvenit.

Parcă a fi regulă hotărâtă că profeția nu poate fi înțeleasă decât după ce s'a îndeplinit sau este în curs de îndeplinire. Capitolul al doisprezecelea din Apocalipsul este o profeție.

O altă regulă sigură și bună de urmat în cercetarea Scripturilor este această: mai întâi să găsim un punct sigur de pornire, sau un monument, pe care îl cunoaștem pe deplin a fi corect; iar pășind de aci mai departe tot ce este scriptural și ce se potrivește cu aceea, poate fi primit ca corect sau adevărat.

Parcă a fi bine hotărât în mintea unșilor Domnului că Timpurile Păgănilor, care s'au început la 606 a. Chr., s'au terminat în 1914; că diavolul a devenit dumnezeul întregii lumi atunci când Israel a fost înlăturat, iar cu anul 1914 dreptul diavolului de a cărmui lumea fără vreun amestec divin, a încetat. Faptele fizice întăresc aceste conchideri.

În Apocalipsul 11:17, citim că Domnul și-a însușit marea sa putere și a început domnia: „Și neamurile fură înăritate, și veni mânia ta.” Profeția aceasta a început să-și aibă îndeplinirea cu războiul lumii din 1914.

Templul cel antitipic al Domnului stă din cei unși ai săi. (1 Corinteni 3:16,17) Dovezile scripturale tipărite până acum în *Turnul de Veghere* au fost de esență și au arătat că Domnul a intrat în templul său în 1918; și că atunci a început ultima încercare și judecarea bisericii sale. (1 Petru 4:17; Psalm 11:4 Malachi 3:1-3; Matei 25:1-30). În Apocalipsul 11:19 citim: „Și se deschise al lui Dumnezeu templu care este în cer, și se arată chivotul așezământului

său în templul său: și se făcură fulgere și vueti și tunete și cutremure și grindină mare”.

Deaceea ne putem aștepta că urmând anului 1918, când Domnul a intrat în templul său și a fost deschis, au să se întâmple fulgere și vueti; care va să zică, că vor urma iluminății intermitente [luminări care incetează și reîncep din când în când] ale Cuvântului său, lăsând astfel o întrezărire mai departe în adevărurile marelui său plan.—Z. 1916 pag. 339.

„Vuetile” [în limba originală: „vocile”] sunt simbolul vestirei adevărului. Cei unși să fie martori dacă din 1919 încoace n'au venit unele adevăruri mari la lumină și nu s'a făcut o mai mare vestire a adevărului ca oricând înainte. Cititorul este îndreptat la rapoartele anuale ale Societății publicate în 1923 și 1924; iar aceasta vestire a adevărului a făcut să se audă multe „tunete” din tabăra dușmanului. Era și este o neînțelegere nenorocită între ei; și un mare viscol și grindină a căzut asupra lor sub formă de proclamații, broșuri, etc.

Parcă a fi clar că cele din urmă trei versete ale capitolului 11 fac parte din capitolul 12. Dacă asta ar fi adevărat, apoi urmează că al doisprezecelea capitol din Apocalips, ținându-ne de regula de mai sus arătată, nu putea fi înțeles sau apreciat până după 1918; adică până după deschiderea templului și intrarea Domnului înăuntru. Dacă profeția capitolului al doisprezecelea a început să-și aibă împlinirea la acea dată sau imediat după ea, atunci clasa Templului trebuie să fie în stare a vedea cel puțin unele din ele și să le aprecieze. După o cercetare cu îngrijire și rugăciune ni se pare potrivit să aducem la atențiunea unșilor unele fapte fizice care par a îndeplini profeția capitolului al doisprezecelea din Apocalips. Poate este voia Domnului ca unșii săi să vadă ceva mai mult tocmai la timpul acesta, în decursul unui fulger de lumină, ca ei să prindă curaj și să țină cu tărie la făgăduințele Domnului și să nu părăsească lupta. Nu sunt aceste oare o mângâiere pentru cei din Sion?

NOUA NAȚIUNE

10Care a fost trăsătura cea mai de seamă a planului divin în decursul veacurilor? Deodată cu toții vom răspunde: Iniințarea pe pământ a

impărăției după care Isus ne-a învățat să ne rugăm. Lucrul acesta înseamnă nașterea unei *națiuni noi*, care va cârmui și va binecuvânta toate familiile de pe pământ.—Daniil 2:44.

¹¹Care a fost puterea împotrivoare care a ținut pe popor în necunoștință și în întuneric despre această măreață națiune nouă și binecuvântările care ea le va aduce lor? Toți cei unși vor răspunde cu un glas: Satana, diavolul, și organizația sa.

¹²Aceste două puncte sunt nestrămutabil fixate. Acum noi suntem inconjurați de dovezi că adevărata luptă este Dumnezeu contra Diavolului, Impărăția dreptății punând afară din stăpânire pe împărăția răutății și a întunericului, și înființarea Impărăției adevărului în loc.

¹³Națiunile și-au cheltuit toată mânia una asupra alteia în marele războiu și aproape de nu s'au sfârșit cu totul. După anul 1918 organizația diavolului, financiară, politică și eclesiasitică, dar mai ales acești din urmă, s'au lăpădat de Domnul și de Impărăția sa în mod public; și începând de aici, mânia lui Dumnezeu a început să se desfășoare asupra națiunilor. De la acest timp înainte lupta s'a dat pe pământ. Până la aceea dată lupta să dădea în cer.

¹⁴Știind că cartea Apocalipsului este scrisă în simboale, vom începe să cercetăm limbajul simbolic al capitolului 12. „Femeia” pare clar să simbolizeze pe aceea parte a Sionului, organizațiunea lui Dumnezeu, care dă naștere noului guvern sau națiuni, sau stăpânirii care va cârmui națiunile și popoarele pământului cu toaig de fer și în dreptate. Sf. Pavel spune: „Iar Ierusalimul de sus este de sine stătător, ca unul care este mama noastră.” (Galateni 4:26) Cu alte cuvinte, Sionul sau Ierusalimul, organizațiunea lui Dumnezeu, este mama care dă naștere națiunii celei noi, sau factorilor cârmuitori. Unșii de pe pământ fac parte din „femeia” aceasta, și cu toată siguranța că o reprezintă. Femeia „înfașorată cu soarele” înseamnă Sionul în cer și cei aprobați ai organizației lui Dumnezeu pe pământ în timpul când Domnul vine în templul său. A înfașura înseamnă a te îmbrăca ca și cu o mantauă. Aceia pe care Domnul îi aprobă el îi trage și îi îmbracă cu haina dreptății sale. (Isaia 61:10). El este Soarele dreptății. (Malachi 4:2). Domnul fiind în templul său și îmbrăcând sau înfașurând sau imputernicind pe clasa templului cu mantaua dreptății sale, organizațiunea sa, care dă naștere noului națiuni, deseriși altfel ca Sion, strălucesc ca Soarele.

¹⁵Aceasta clasă unșă de pe pământ umblă potrivit cu legea sau regula divină, care este simbolizată prin „luna sub picioarele ei”, care este legea sau regula lui Dumnezeu de acțiune pentru guvernarea bisericii.—1 Ioan 1:7; 2:6; 2 Ioan 6; Psalm 119:105.

¹⁶„Și pe capul ei o cunună de douăsprezece stele.” Capul ei este Isus Christos, care este în-

coronat cu deplină putere și autoritate să domnească (Coloseni 1:18); și cu el sunt doisprezece apostoli ai Mielușelului.

¹⁷Din 1878 până la 1914 cei unși au așteptat cu speranță și răbdare sosirea împărăției. Până la timpul acela Sionul a suferit unele dureri. Cu adevărat se poate spune că ea „având în pân-tece a strigat fiind în dureri de facere și muncind să nască.” „Dar nu numai toată făptura, ci și noi, deși avem pârga spiritului, și noi chiar suspinăm în noi înșine, așteptând cu nerăbdare înfiarea, adică răscumprarea corpului nostru.”—Romani 8:23.

¹⁸În 1918 și 1919 Sionul a suferit și mai mult, și încă mai sunt multe de suferit și de răbdat.

¹⁹Să luăm în ochi cum faptele aceste se potrivească cu profeția: „Mai înainte de a suferi dureri de facere, a făcut, până a nu-i veni durerile, s'a ușurat de copil. Cine a auzit asemenea lucruri? cine a văzut asemenea lucruri? poate avea o țară dureri de facere într-o zi? sau o națiune se nască deodată? Căci Fiica Sionului, îndată ce a avut durerea de facere, a și născut pe fii săi.” (Isaia 66:7,8). Să se noteze bine că dela 1874 și până la 1918 a fost foarte puțin de suferit, dacă a fost, pentru aceia care făceau parte din Sion; iar începând cu anul 1918, sau cam pe la sfârșitul lui 1917, când după Biblie se începe anul 1918, a venit suferința cea mare asupra celor unși ai Domnului. Înainte de 1914 ea era în dureri de facere, având o mare dorință după împărăție; dar durerea cea mare veni mai târziu. Acesta este semnul cel mare care se arată în cer.

²⁰Un alt semn minunat sau lucru de mirare care s'a ivit celor unși dela 1918 încoace este „un balaur mare roșu ca focul.” Balaur este unul din numele pe care Dumnezeu îl dă diavolului. (Apocalips 20:1-3). Numele acesta înseamnă sfâșietor sau animal de pradă. Balaur roșu ca focul ar simboliza o mișcare nelegitimă și diavolească de a nimici Sionul, sau aceea ce Sionul vrea să-i deie naștere, copilul, noua națiune sau noul guvernământ. Dela 1918 încoace unșii Domnului de această parte de vâl au început să înțeleagă pentru prima oră că balaurul simbolizează organizațiunea diavolului lucrând în capacitatea de sfâșietor și căutând să prădeze seminția făgăduinței. Organizațiunea lui Satan, văzută și nevăzută, este al doilea mare semn sau minune despre care se vorbește aici.

²¹Cele șapte capuri și zece coarne simbolizează deplinătatea organizațiunei diavolului, văzută și nevăzută; iar șapte coroane arată că faza nevăzută deține stăpânirea atât a cerurilor vechi cât și a lumii vechi. Pare înțelept a crede că organizațiunea nevăzută a diavolului este împărțită în șapte departamente sau despărțăminte, peste care domnesc șapte capi.

²²„Stelele” simbolizează pe conducătorii din biserică, cari posed o cunoștință a adevărului de

față. Stelele nu pot simboliza pe conducătorii nominali, pentru că aceștia n'au nici o cunoștință despre adevărul de față. „Și coada lui târește a treia parte din stelele cerului,” etc. In necazurile care au început în toamna anului 1917, care de fapt este începutul anului 1918, n'ar fi neînțelept a crede și a socoti că o treime din conducătorii pe pământ în adevărul prezent au fost întorși împotriva lucrării împărăției Domnului, și au stăruit a fi împotriva ei de atunci încolo. A fost coada organizațiunii diavolului de către sfârșitul veacului care i-a înceluit și i-a atras.

²²De la 1878 diavolul a ținut o pază continuă asupra dezvoltării Sionului; și auzind atât de mult despre noua împărăție, sau noua națiune el a crezut că o poate nimici. De aceea, precum simbolul îl arată, „balaurul” stătu înaintea femeii [Sionului] ca să înghită pe copilul ei [noua națiune] când va fi născut.“

²³„Și născu fiu-bărbat, care are să pășuneze cu toiag de fer toate neamurile; și copilul ei fu răpit la Dumnezeu și la tronul său.” Copilul bărbat nu poate fi altul decât noua împărăție, noua stăpânire, sau noua națiune, care are să stăpânească toate alte națiuni cu toiagul de fer. —Apocalips 2:27; Isaia 66:6,7,8; Romani 11:26; 1 Petru 2:9.

²⁴În Turnul de Veghere din 1894, la pagina 135, fratele Russell comentând pe Isaia 66:7,8 spune: „Acest copil bărbat este turma cea mică, corpul lui Christos.“

²⁵Nu este neobișnuit a vorbi despre nașterea unei națiuni sau a unui guvernământ. În 1876 poporul coloniilor americane se organizează într-un corp pentru o acțiune. E nădăjduiau nașterea unei națiuni, ei au răbdat multe necazuri și greutăți în acest scop. Națiunea s'a născut cu supunerea forțelor britanice sub *Cornwallis*. La timpul acelei mari lupte, nu toți oamenii din America erau în favoarea noului guvernământ; dar după nașterea guvernului american și ceilalți l'au aprobat și au devenit o parte din el.

²⁶Tot așa e și cu Sionul. Dela 1878 înainte Isus își adună la oaltă pe urmașii lui consacrați; iar aceștia, în nădejdea unei nașteri de vreme a noiei națiuni sau guvernământ, au luptat cu tărie pentru cauza dreptății, ținând-cu toate puterile la adevărurile lui cele prețioase. Ei au așteptat această naștere în 1910 și la alte date, dar în chip deosebit în 1914. În acel an Domnul și-a luat marea sa putere și a început să domnească. La acel timp și dată „copilul bărbat” [națiunea nouă], care era să stăpânească națiunile cu toiagul de fer”, s'a născut. Până la 1914 nu toți unșii care au iubit pe Domnul făceau parte din Sion. De atunci începând mai mulți au venit în armonie cu Christos și cu noua stăpânire.

²⁷Luându-ne după profetie, Sionul a suferit mai mult după ce a născut decât înainte. Sufe-

rința bisericii a fost mai mare după 1914 decât înainte. „Și copilul [noua națiune îmbrăcată cu autoritatea să domnească și să guverneze] fu răpit la Dumnezeu și la tronul său.” Noul guvernământ. Impărăția Domnului, sau națiunea cea nouă, este Impărăția lui Dumnezeu; iar autoritatea decurge dela tronul lui Iehova. Diavolul nu poate vătăma noul guvernământ, chiar și dacă el poate să vătame pe unii din cei rămași încă pe pământ, pe unii consacrați care fac parte din Sion, membrii ai organizațiunii lui Dumnezeu încă pe pământ.

²⁸Aci vrem să trecem peste versetul șase voind să-l cercetăm în legătură cu versul 14.

RĂȘBOIU DIN CER

²⁹Scripturile nu par a fi de părerea că Satana ar fi fost împiedecat de a se arăta în cer dela căderea omului încolo, sau de la potop. Tocmai dinpotrivă, Scripturile și faptele fizice par să arate că lui Satan i-a fost îngăduit să mai apară în cer pentru un oarecare scop bun, adică Dumnezeu i-a îngăduit intrarea sa acolo din când în când având în vedere un scop înțelept și bun.

³⁰Ca dovadă al aceasta amintim cazul lui Iov, un om de treabă din Uz care probabil a trăit cam pe timpul lui Abraam. De sigur că păcătiiile sale s'au întâmplat după potopul cel mare. „Și fost-a într'o zi, că venind fii lui Dumnezeu spre a se înfățișa înaintea lui, veni și Satana în mijlocul lor.” (Iov 1:6). Fără îndoială că lui Satan i-a fost permis să steie de vorbă cu Dumnezeu, deoarece să spune despre vorbirea lor. Dumnezeu i-a vorbit lui Satan, iar Satan i-a răspuns. Acest din urmă l'a invinuit pe Iov, arătând că el avea ocaziunea să aducă invinuiri înaintea lui Iehova împotriva celor drepti; pentru că Iov era un om drept.

³¹Dumnezeu, prin profetul său Zacharia, ne zugrăvește dezvoltarea lui Christos, în care zugrăvire se descopere faptul că Satan era de față ca să împiedece pe Christos. „Și zise Domnul către Satana: Certe-te Iehova, Satano. Da, certe-te Iehova, care și-a ales Ierusalimul [Sionul].” —Zacharia 3:1,2.

³²Când Isus era în pustiu Satan i-s'a înfățișat înainte, a stat cu el de vorbă, i-a pus înainte mai multe propuneri înceluitoare, și a pretins a fi cârmuitor atotputernic al pământului. Preținderea aceasta a lui Satan Domnul n'a contrazis-o. (Luca 4:5-7). Mai târziu Isus a vorbit despre Satan, și s'a referat la dânsul ca la „prînțul acestei lumi.” —Ioan 12:31.

³³Mai-târziu, Apostolul. Pavel, îl numește pe Satan „dumnezeul acestei lumi.” (2 Corinteni 4:3,4) Sf. Petru ne dă clar să înțelegem că Satan este stăpânitorul cerurilor vechi și lumii vechi, care au să fie nimicite. (2 Petru 3:7-13). Aceste dovezi trebuie să fie îndeajuns să stabilească aceea, că Satana a fost în cer, și pentru oarecare motiv a avut acolo intrare și ocaziune

ca să învinuiască înaintea lui Dumnezeu pe frații în Christos.—Apocalips 12:10.

³⁵Michael, care este Christos Domnul, este prezent din 1874, dar el nu s'a amestecat în treburile lui Satan. El a rămas în tăcere până timpul dreptului său de a domni a sosit. Dreptul lui Satan de a stăpâni s'a isprăvit în 1914. „În timpul acela se va scula Michael, patronul cel mare, care stă pentru fii poporului său; și va fi un timp de strămtorare, cum niciodată n'a fost, de când a stat popor până în timpul acela, totuși în timpul acela va scăpa pe poporul său tot ce se va afla scris în carte.“—Daniil 12:1.

³⁶„La acel timp Domnul Isus s'a sculat, și a luat puterea de domnie. Trebuie să ne așteptăm că primul său lucru să fie de al doborî sau a da afară pe diavol din cer: iar cu aceasta, și în acel timp, lupta s'a început. În Apocalipsul 12:7-9 citim:

³⁷„Și se făcu război în cer, spre a se război Michael și îngerii lui cu balaurul. Și balaurul se război cu îngerii lui, și nu izbutiră, nici locul lor nu mai fu aflat în cer. Și fu aruncat balaurul cel mare, șarpele cel din început, care se numește diavolul și Satana, care rătăcește lumea întreagă, fu aruncat pe pământ și îngerii săi cu dânsul fură aruncați.“

³⁸„Acesta nu e un lucru inchipuit: a fost o adevărată luptă. Draconul sau balaurul și familia sa oficială, membrii ai împărăției sale nevăzută, s'au luptat cu foarte tăria: dar au pierdut, și au fost literal împinși afară din cer

³⁹„Nu se potrivește să gândim că Isus, cel drept, să-și icie puterea sa și să domnească în cer și să-i îngăduiască lui Satan să rămână acolo; și nici n'a făcut-o. Atât Satan cât și îngerii săi, familia sa oficială, colegii săi de cabinet, au fost asvârliți pe pământ. Acea luptă trebuie că a început în 1914. Toce mai cât timp a durat Scripturile nu arată.

⁴⁰„În cer nu s'a mai găsit loc pentru balaur și îngerii săi, ei au fost aruncați pe pământ. În versul 12 citim: „Pentru aceea veseliți-vă ceruri și cei-ce locuți într'însele. Vai de pământ și de mare, fiindcă se pogori diavolul la voi, având mânie mare, știind că puțin timp are.“

⁴¹„Nu dovedesc oare faptele fizice că dela 1914 încoace a fost mai multă răutate pe pământ ca oricând înainte, și că răutatea și nelegiuirea crește mereu? Crimele, nelegiuirile de nedescris, cu caracter care nu se pot atribui nimănui altuia decât diavolului însuși, a devenit un lucru comun în cei din urmă câțiva ani. „Vai de pământ și de mare.“ „Vai de pământ“ înseamnă organizația pământească a împărăției diavolului, adică factorii răspunzători și cărmuitori, și anume: afacerile mari, politicianii și popii, și care se găsesc azi în mari nedumeriri și încurcături încât nu mai știu încătrău să o ia.

⁴²„Prin „mare“ se referă la elementele nelini-

știte ale societății, care se găsesse într'o permanentă stare de neliniște și aplicate spre mișcări revoluționare și alte apucături, mai mult ca oricând înainte de 1914. Fiind acuma aruncat din cer pe pământ, Satan știe acum că timpul său este scurt; și așa el este supărat foc pe Domnul și pe urmașii săi, sămânța făgăduinții, despre care s'a făgăduit că are să-i zdrobească capul.

⁴³„În timp cât el a avut intrare în cer și înainte de a începe bătălia din 1914, Satan a învinuit înaintea lui Dumnezeu pe frații în Christos ziua și noaptea. Când el a fost dat afară și aruncat pe pământ, atunci „auzii glas mare în cer zicând: acum se făcu mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Christosului său, pentrucă fu aruncat învinuitorul fraților noștri care îi învinuiește înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.“ Aceasta e o altă dovadă că aruncarea diavolului din cer nu s'a întâmplat până a nu-și lua Domnul Isus Christos puterea și a început să domnească. Iar cu isgonirea balaurului din cer vine mântuirea clasei Sionului, nașterea noiei națiuni, noul guvernământ, care are să fie mântuirea întregii lumi. Nu e de mirare deci că mare a fost bucuria.

⁴⁴„În versul 11 ni se spune că credincioșii au biruit asupra diavolului „pentru sângele Melușelului, și pentru cuvântul mărturii lor, și nu tubiră viața lor până la moarte.“ Aceștia refuză să se îngăduie pe ei puterii încluitoare a diavolului, fie prin întrebuintarea favorurilor lor spirituale pentru foloasele cărnii sau pentru scopul de a străluci în ochii altora, sau pentru dorința ambițioasă de al întrece pe Domnul. Biruința lor nu este prin puterea și tăria lor, ei prin meritul lui Christos, și aceasta o fac prin aceea că rămân într'insul și în cuvântul său. Fiind astfel credincioși, ei cer ajutor dela Domnul, pe care ei îl primesc și astfel devin biruitori.—Ioan 15:7.

⁴⁵„Ei nu sunt nepăsători sau întârziitori de a pune mărturie pentru Domnul. Ei iubesc pe Domnul și cauza sa mai mult decât viața lor. Prin tăria Domnului ei biruiesc. Acei care locuiesc în cer din acel timp înainte sunt invitați să se bucure, pentrucă Satan nu se mai poate amesteca în scopurile lui Dumnezeu pentru a zădărnici înființarea împărăției celor unși.

⁴⁶„Toți membrii bisericii pot să icie curaj și să se bucure, „căci sceptra răutății nu va repausa pe sorțul celor dreți“ (Psalm 125:3); că nici o încercare de a lui Satan de a zădărnici aranjamentele Domnului nu-i va reuși, pentrucă simnădăria mării vine cu putere mare și merge înainte maiestos spre o biruință finală.

⁴⁷„Cei loiali și credincioși pot fi absolut siguri de biruință, dacă vor rămânea adevărați și credincioși către Domnul. Asta trebuie să fie de o mare mângăiere pentru biserica Domnului, ar trebui să-i aprindă pe toți la mari silințe de a-și

depune mărturiile lor pentru Domnul măririi și cauza împărăției sale.

⁴⁶Scriptura aceasta precum și altele, ne dau să înțelegem că lupta bisericii de pe pământ va deveni din ce în ce mai aspră; dar cei unși n'au de ce se teme. Tăria lor este în Domnul. „Căci ochii lui Iehova văd peste tot pământul, ca să se arate tare către aceia, care sunt cu inima întregă către dânsul.”—2 Cronica 16:9.

FUGE IN PUSTIE

⁴⁷Intâmplările profetite în capitolul al 12-lea în Apocalipsul nu se întâmplă numai decât în rând una după alta cum sunt puse acolo; dar este înțelept a crede că ele se împlinesc în o legătură oarecare aporape una de alta. Acesta se pare a fi locul potrivit pentru versul 6, 13 și 14:

⁴⁸„Și femeia fugi în pustie, unde are loc pregătit dela Dumnezeu, ca acolo să o hrănească timp de 1260 de zile.” „Și când văzu balaurul că fu aruncat pe pământ, urmări pe femeia care născu pe bărbat. Și fură date femeii cele două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustie la locul ei, unde este hrănită acolo timp, timpuri și jumătate de timp, departe de fața șarpelui.”

⁴⁹Satan și familia sa oficială trebuie că au fost asvârliti afară din cer pe pământ cândva după 1914 și înainte de 1918. După aceasta luptă, el trebuie să fi fost atât de zăpăcit pentru un timp oarecare, de nu și-a dat seama că ce i-s'a întâmplat. Aceasta se pare a fi arătată prin versetul 13: „Și când văzu balaurul că fu aruncat pe pământ.” Asta arată că avu nevoie de un oarecare timp pentru a se desmeteci de ce i-s'a întâmplat. Și când în adevăr și-a dat seama, el a observat că femeia [Sionul], organizațiunea lui Dumnezeu, care a dat naștere împărăției celei nouă, mai are încă pe unii din poporul său pe pământ: și atunci au pornit persecuțiile în contra organizației lui Dumnezeu pe pământ. Începând din toamna anului 1917 [care de fapt este începutul anului 1918] Satan și-a reorganizat forțele să persecute organizațiunea lui Dumnezeu, reprezentată prin femeie.

⁵⁰În primăvara anului 1918, persecuția aceasta deveni atât de mare încât mulți din copii Domnului fură întemnițați iar unii chiar omorâți. Societatea, care făcea lucrul Domnului, fu desorganizată, oficianții ei închiși și întreaga biserică rostrânsă și în mare măsură descărată. Cu aceste întâmplări, puse la cale de către Satan și reprezentanții săi pământești, el de bună seamă o fi crezut și raționat că acum s'a scăpat de această grupă ce-i stătea în cale și care descoperea nelegiuirile sale.

⁵¹Dar în ziua de 26 Martie, 1919, oficianții întemnițați ai Societății au fost eliberați, iar în ziua următoare, care fu ziua de 27 Martie, 1919, au și început să formuleze planuri pentru ai ajuta bisericii și pentru o mărturie mai mare pentru Domnul și Impărăția sa. (Vezi Z 1919

pag. 118 c. 2). Din acel timp datează fugirea femeii [Sionul, organizațiunea lui Dumnezeu pe pământ] în pustie. (Vezi versetele 6 și 14). Prin urmare ce se înțelege sub pustie?

⁵²Când Isus era în pustie, Dumnezeu l'a protejat și ocrotit în mod deosebit. (Marcu 1:13). Un Joc simbolizează o stare. Pustia din capitolul sub cercetare pare să simbolizeze starea pregătită de providența dumnezească pentru biserică sa, pentru aceia care făceau pe Sionul pe pământ; iar sub aceasta providență dumnezească ea fu nutrită și hrănită prin hrana pe care Domnul i-a pregătit-o pe calca sa cea bună.

⁵³Versetul 14 spune: „Și fură date femeii cele două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustiu la locul ei, unde este hrănită.” „Aripile” arată să simbolizeze îngrijirea dumnezească făcută pentru protejarea și ajutorarea bisericii.

⁵⁴Dumnezeu ni-o zugrăvește aceasta când spune lui israil: „Voi ați văzut ceea ce am făcut egiptenilor, și cum v'am purtat pe voi, ca pe aripi de vultur, și v'am adus la mine.”—Exodul 19:4.

⁵⁵Cele două aripi, sau providențe dumnezești, ar putea fi zise să fie iubirea și puterea lui Dumnezeu întrebuințate pentru binele bisericii, pentru a o hrăni, apăra și proteja de vicleniile adversarilor săi. Hrana asupra căreia s'a hrănit, a fost vestea adevărului pregătită de Domnul prin Turnul de Veghere și alte asemenea publicațiuni, care el le-a pus pe masa sa spre binele poporului său.

TIMPUL

⁵⁶Una dintre cele mai grele trăsături ale acestui capitol pentru a fi înțeles sunt trăsăturile de timp arătate în versetul 6, de „1260 de zile”, iar în versul 14, „timp, timpuri și jumătate de timp.” Fără îndoială, că aceste versete se referă la același timp; adecă același timp este spus în două chipuri. Întrebarea ce se pune aici este, dacă periodul acesta de timp este simbolic sau literal?

⁵⁷Cu toate că Apocalipsul este scris într'un limbaj simbolic, se pare a fi clar că numerii amintiți în Apocalips au să fie luați literal. De pildă, avem 7 biserici, 7 policandre, 7 sigile, 7 trâmbețe, 7 tunete, 7 plăgi, și 7 cupe, pe care noi toate le-am considerat ca literale și ce privește numărul lor. Cei 144,000 de membri ai Corpului lui Christos au fost și sunt totdeauna luați ca literal. (Apocalipsul 7:4). Din Volumul VII, pagina 164 citim: „Că numărul acesta este precis și nu simbolic, se poate vedea din faptul, că în același capitol se vorbește de o altă clasă, de asemenea concepută de spiritul sfânt. În versul 9 citim: „După aceasta văzui, și iată, o gloată multă, pe care nimenea nu putea s'o numere. Nu că această mulțime e așa de mare că n'ar putea s'o numere nimeni, ci mai de grabă

că nimeni nu poate spune numărul ei hotărît, fiindcă Dumnezeu l'a lăsat nehotărît."

⁹⁰Fratele Russell spune că numărul de 144,000 e literal și nu simbolic.—Z. 1880-5; Z. 1901-94.

⁹¹Dacă găsim că aproape toți numerii din Apocalipsul se potrivesc în tălmăcire în chip literal, de ce să spunem că zilele amintite în capitoul 12 sunt simbolice, și să le întindem peste un număr de tot atâția ani? Dacă găsim că faptele fizice sunt în armonie cu o perioadă de 1260 de zile literale, n'ar fi aceasta o dovadă puternică și întăritoare că Domnul a voit să luăm acest număr în sens literal?.

UNELE FAPTE

⁹²Domnul totdeauna a incredințat una sau mai multe persoane în capacitatea de reprezentanți ai săi pentru ai arăta bisericii unele trăsături importante ale lucrului său. Fără a ne arăta egoistici, și fără dorință de a pretinde prea mult, noi propunem că oficianții Societății, întrebuințați de Domnul în capacitate de reprezentanți ai săi, puteau să fie întrebuințați să reprezinte pe poporul său. Personele n'au nici o însemnătate aici. Întrebarea e aceea: Li întrebuințează Domnul? El trebuie să întrebuințeze pe cineva. Dumnezeu a așezat membrii în corp așa după cum a voit. (I Corinteni 12:18). Când cineva este așezat sau pus în corp, persoana lui ca atare n'are nici o însemnătate. Este oficiul sau locul în corp care are însemnătate și care trebuie considerat, precum și capacitatea reprezentatoare în care Domnul îl întrebuințează pe acel pus într'un astfel de oficiu sau loc.

⁹³Continuând pe baza acestei cugetări, noi credem următoarele: Când oficianții Societății fură întemnițați iar centrala desorganizată și strămutată, iar toate legăturile dintre centrală și branșele din țările streine au fost rupte, iar lucrul a încetat, mai ales în toată America, proștii din țară, ca și reprezentanții văzuți ai diavolului, și de aceea reflectând vederile sale, credeau că cu Societatea și lucrul ei s'a isprăvit. Tatăl lor cel nevăzut încă crezu tot așa. (Ioan 8:44). Spre a le repeta amintim iară faptul că din 1874 până în 1918 a fost puțină sau dacă nu deloc persecuție pentru biserică. Adevărata persecuție a început după ce Satan a fost asvârțit din cer pe pământ. Când el a pus pe reprezentanții Domnului în închisoare, de bună seamă el credea că n'are nevoie să mai puie vre-o atențiune la ei, fiind la adăpost, și că acum el are să-si îndrepte toată atențiunea la afacerile acestei lumi, și cu deosebire la forțele organizației sale spre ai ținea în rând și neatinsi.

⁹⁴In ziua de 26 Martie, 1919, oficianții Societății au fost eliberați din închisoare, și târziu în aceeași seară mulți consacrați s'au întrunit la Bethel și alte locuri pe pământ să mulțumească lui Dumnezeu și Domnului Isus Christos. In ziua următoare, 27 Martie, s'au pus la cale pla-

nuri pentru reorganizarea lucrului. Aceasta lui Satan nu i-a scăpa din vedere, și fără indoială oă l'a mâniat foarte mult. Majestatea Sa și agențiile sale pământești ar fi dorit, fără indoială, să nimicească cu totul rămășița Sionului pe pământ, dar au fost împiedecați de la aceasta de providențele îndurătoare ale Domnului pentru poporul său.

⁹⁵Data amintită mai sus, înseamnă fugirea femeii în pustie, unde Domnul a hrănit-o și protejat sub aripile providenței sale. Nu s'au făcut prea mult lucru un timp oarecare mai mult decât a reorganiza lucrul și a incuraja unul pe altul. Dumnezeu așa a protejat și acoperit biserica sa de jur împrejur, încât șarpele, dracul, organizațiunea diavolului, n'a putut să atingă femeia [Sionul, organizațiunea lui Dumnezeu]. „Și aruncă șarpele din gura lui în urma femeii ană ca un râu, ca s'o facă dusă de apă.“—Versetul 15.

⁹⁶Apa, sau râul, simbolizează aici învățături sau doctrine vărsate în popor. Deoarece diavolul nu putea să nimicească biserica sau să ajungă la ea, el s'a hotărît să-i covârșească influența ei și a învățăturilor ei prin învățături mincinoase și false pe care el le-a vărsat în popor. Să ținem seamă de faptul că cu anul 1919 s'a început un mare potop de învățături și idei „moderniste“ între creștinii nominali. S'a spus în public în gura mare și deschis, de către eclesiastici, afacerile mari și politicianii, că planurilor diavolului, că Liga Națiunilor, este expresia împărăției lui Dumnezeu pe pământ, și a căror scop învederat era să înlăture atențiunea poporului dela adevărata Împărăție a lui Christos, pe care Biserica sau femeia o vestea ca aproape. Mai multe planuri pentru pace și reconstrucție ale lumii au fost puse la cale de către diavol și organizația sa; iar aceste lucruri au covârșit atențiunea oamenilor într'atâta, și mai ales a popilor, a afacerilor mari și a politicienilor, încât puțină atențiune s'a dat poporului lui Dumnezeu sau ceea ce face el. „Și pământul veni femeii în ajutor, și deschise pământul gura sa și înghiți râul, pe care-l aruncase balaurul din gura lui.“

⁹⁷Spus cu alte cuvinte, pământul a înghițit acest mare râu sau potop de învățături mincinoase vărsate de către diavol. In timp ce poporul de rând începea a-si deschide ochii și să vadă vicleniile întregului sistem diavolesc, Domnul a întors încercările Satanei în spre binele bisericii.

⁹⁸Organizația a înaintat până a ajuns la o perfecțiune cum niciodată înainte n'a fost.

⁹⁹Acum ia în mână creionul și socotește 1260 de zile dela data când oficianții Societății fură eliberați din închisoare, și vezi unde ieși. Deoarece eliberarea s'a întâmplat în ziua de 26 Martie, 1919, prin aceea că au fost eliberați pe garanție și eliberați din mâinile servilor organizației diavolului, timpul se începe a se socoti, în-

cepând cu ziua următoare, adică 27 Martie.

27 Martie, 1919 până la 31 Martie, 1919 inclusiv, 5 zile.

1 April 1919 până la 7 Septembrie 1919 inclusiv, 160 de zile.

7 Septembrie, 1919 până la 8 Septembrie 1922, 1095 de zile.

Total 1260 de zile.

⁷⁰S'a întâmplat ceva deosebit în 8 Septembrie 1922? La acel timp conferința dela Cedar Point era în curs. Ziua de 8 Septembrie era desemnată pe program ca „Ziua”. Citim din Turnul de Veghere, de la 1 Noiembrie 1922, pagina 331-332 (In Turnul de Veghere românesc Decembrie 1922, pagina. 187).

⁷¹„Vineri, 8 Septembrie, a fost numită pe program „Ziua”. A fost numită așa fiindcă în această zi vorbitorii au discutat asupra prezenței Domnului și a împărăției sale, ce începe acum, ca fiind cel mai însemnat lucru atât pentru biserică cât și pentru lume. La ora 9 a fost un serviciu de laudă; iar la 9:30 fratele Rutherford a ținut un discurs cu subiectul „Impărăția.”

⁷²„Înainte de aceasta erau arborate în diferite părți ale parcului și ale sălii drăpele mari cu inscripția: „A. D. V.” Mulți dintre frați, se înțelege, încercau să ghicească, ce înseamnă aceste litere; iar ghiciturile erau felurite și numeroase. Scopul adevărat al acestor drăpele era de a atrage atenția fraților asupra însemnătății acestei zile.

⁷³„Un drapel mai mare, de treizeci și șase picioare în lungime, și în trei colori, a fost format de artistul Societății, și a fost atârnat deasupra vorbitorului și astfel înfășurat că nu se putea ști ce este el până ce n'a venit momentul potrivit. Vorbirea fratelui Rutherford s'a terminat cu cuvintele: „Vestiți, vestiți, vestiți pe Rege și Impărăția Sa,” iar când a repetit aceste cuvinte au fost tăiate frânghiile ce țineau drapelul iar acesta s'a desfășurat în mod grațios înaintea publicului, și care conținea aceleași cuvinte: „vestiți pe Rege și Impărăția.” În mijlocul drapelului era o mare icoană a Domnului.

⁷⁴Frații au primit aceasta cu un mare entuziasm, și au socotit-o ca o tălmăcire a faptului că menirea și datoria celor consacrați de pe pământ este acum de a vesti prezența Domnului, pe Marele Rege al regilor, și că Impărăția lui a sosit, și că aceasta este pentru ei cel mai însemnat lucru și cel mai necesar să-l facă pentru a dovedi dragostea și credința lor către Domnul. Pe fiecare din cei de față l'a impresionat mult faptul că de acum înainte cade asupra fiecărui consacrat această obligațiune de a lucra ca un sol public pentru Rege și Impărăție.

⁷⁵Când și-a început serviciul său Ioan Botezătorul a vestit pe Rege, pe Domnul Isus. Minunile făcute de Domnul însuși au fost în scopul de a arăta prezența sa, și de aceea de a vesti

pe Rege și Impărăția. Acum Regele mării este de față, și și-a luat asupra sa puterea și domnește. E o mare datorie a membrilor corpului dincoace de vâl de a vesti pe Rege și Impărăția sa; de a anunța vestea cea bună de mare bucurie. E menirea lor de a aduce lumii vestile bune, de a publica planul de mântuire a lui Dumnezeu și de a spune acelor cari au așteptat pe Domnul: „Dumnezeul tău domnește.” Noi recomandăm o citire cu atențiune a acelu discurs.

⁷⁶Aci se implinesc 1260 de zile întocmai până la o zi în care rămasăta poporului lui Dumnezeu încă pe pământ cu îndrăzneală și bucurie și-au declarat nemijlocita lor aderență către Domnul și Impărăția sa, și a început cea mai agresivă campanie ce s'a cunoscut vre odată pe pământ împotriva imperiului lui Satan și să vestească pe Rege și Impărăția sa.

⁷⁷În aceeași zi, 8 Septembrie, 1922. urmând discursul președintelui Societății, prin care îndemna biserica să intre în aceasta campanie. fratele Hemery, dela Londra, a ținut un discurs înaintea aceuiași corp de creștini din textul: „Aceasta este Ziua, pe care Iehova a făcut-o, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.”—Psalm 118:24; Turnul de Veghere 1922 pag. 192.

⁷⁸Se trage atențiunea la cele din urmă două paragrafe din discursul fratelui Hemery:

⁷⁹„Că lucrarea noastră nu este terminată încă este lucru vădit. Mai trebuie încă să strigăm Osa-na! pe jumătate rugăcune, pe jumătate laudă: „Te rugăm fierbinte, Dumnezeule, ajută-ne.” Bucuria noastră este ca bucuria celor ce și au între ei conducătorul în luptă.

⁸⁰„Biserica este pe cale de a intra acum într'o încercare care corespunde cu intrarea Domnului în Ierusalim. Cea din urmă mărturie este gata de a se da împotriva învățăturilor și pil-delor nelegiuite ale conducătorilor creștinătății. și cu privire la triumful lui Mesia. Și bucuria noastră este ca bucuria ucenicilor cari intrau dimpreună cu Învățătorul lor în cele din urmă faze ale lucrării sale. Noi avem deplină încredere după cum a avut și el: și conduși de el noi înaintăm în lucrarea noastră cu inima veselă. și zicând după cum este scris în versul 27: „Domnul este Dumnezeu, și ne luminează”—ca-lea sa, planul și scopurile sale, și zicem dimpreună cu Psalmistul: „Leгаți sacrificiul cu funii, până la coarnele altarului!”

⁸¹Programul acesta n'a fost fixat în mod arbitrar. Acei care l'au formulat nu și-au dat seama de însemnătatea lui până cam doi ani mai târziu.

⁸²Impărăția Domnului și gloriosul ei Rege și aderenții săi credincioși sunt urși de către diavol. Scripturile arată că a fost o rămasăta a poporului israel. Tot Scripturile arată clar că este o rămasăta a israelului spiritual încă pe pământ după ce Domnul își ia puterea sa ca să domnească.

⁸⁵De aceea, să observăm, citind versul 17: „Și s'a mîniat balaurul pe femeie, și plecă să facă războiu cu cei rămași din sămînța ei care păstrează poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.”

⁸⁴Din aceeași zi înainte, adică din 8 Septembrie 1922, sfârșitul celor 1260 de zile, „balaurul s'a mîniat pe femeie [Sionul, organizațiunea lui Dumnezeu, care dă naștere noii națiuni], și plecă [incepu a-și forma planuri și a se pregăti] să facă războiu cu cei rămași din semînța ei [rămășița consacrată a unșilor sau a Sionului pe pămînt], care păstrează poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus,” și care cu bucurie mărturisesc despre Impărăție. Satana și-a dat de seamă că este o rămășiță a acestui Sion, semînța femeii; și împotriva acestora el a pornit războiul [cât de minunat se potrivește aceasta pentru România și măsurile luate contra credincioșilor în ultimile zile]. Aci a fost când Satana a început să-și restrîngă rîndurile, să-și îndrepe armatele spre Armaghedon, în care luptă el va face o desperată încercare să nimicească de pe pămînt pe toți acei cari țin poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Christos.

⁸⁷Dela ziua aceasta începînd s'a dat cea mai mare mărturie pentru Rege și Impărăția sa ce s'a cunoscut vre-odată: și mărturia aceasta merge înainte, prin harul lui Dumnezeu și al Căpitanului armatei lui Iehova.

⁸⁶Să ne însemnăm bine, că Satana dă luptă împotriva acelor care au poruncile Domnului, iar aceia care țin poruncile sale sunt acei care-l iubesc pe el și care o dovedesc aceasta prin vestirea adevărului aparținător Impărăției. Dacă Satana poate sau îi reușește să întoarcă pe unii înapoi și-i face să creadă că ei n'au să vorbească nimic despre Impărăție sau despre lupta care o duce Domnul acum sau îi întoarcă chiar împotriva Domnului și a acelor care îl reprezintă, întrebînd cuvinte amare împotriva lor, prin aceasta lui Satan i-a reușit să-i captureze și nu mai are nevoie să se lupte împotriva lor. Asta este o altă dovadă mai departe că activitatea este acum absolut esențială pentru o aprobare din partea Domnului. Aceștia țin mărturia lui Isus Christos.

⁸⁷Să recapitulăm, dinînd lucrurile în ordinea cronologică așa cum credem că s'a împlinit profecția aceasta, noi găsim următoarele fapte:

⁸⁸Dela 1878 până la 1914 poporul Sionului aștepta nașterea națiunii celei noi. În tot acest timp balaurul stătea de o parte și aștepta să înghită ceea ce avea să se nască. În 1914 nașterea aceasta a avut loc. În 1914 războiul a început în cer, iar Satana și familia sa oficială a fost asvărilită jos de acolo. În 1918, după ce Satana s'a desmetecit din starea lui de ameteire, care a urmat din căderea sa, el s'a pus să persecute pe membrii bisericii pe pămînt. În 1918

el a cauzat întemnițarea oficianților Societății și a altor reprezentanți credincioși ai Domnului din toate părțile de pe pămînt. La 26 Martie 1919 aceștia au fost eliberați din închisoare, iar biserica [reprezentînd pe femeie] a fugit în pustie ca să steie 1260 de zile literale. Din Martie 27, 1919, până la 8 Septembrie, 1922, inclusiv, au fost exact 1260 zile, la sfârșitul cărora rămășița bisericii pe pămînt face o îndrăzneată proclamare a aderenților ei către Rege și Impărăția sa, și își anunță hotărîrea de a porni o luptă aprigă împotriva imperiului Satanic pînă la ștergerea lui complectă de pe pămînt, după cum a fost asvărilit și din cer.

RĂZBOIU PÂNĂ LA SFÂRȘIT

⁸⁹Să nu faceți greșala de a socoti acest războiu ca un lucru ușor sau jucăreie. Satana se va folosi de orice mijloc închipuit pentru a nimici rămășița Sionului. Pe unii frați, îi va pune în contra celorlalți; el va întrebuița pe unii să-i bîrfească și să-i mințescă pe frații lor și prin aceea vor ajunge să aibă o inimă amărită împotriva lor; din unii el va face clasa lui Iuda; altora el va încerca să le conturbe pacea inimii și a minții și astfel le va cauza durere și vai; pe alții îi va face să plîngă, iar pe alții să devie nepăsători, posomorîți, întunecați, neactivi și fricoși.

⁹⁰Să ne amintim că ne stă înainte privilegiul, pentru fiecare care face parte din clasa unșilor, să luptăm valiant pentru cauza Regelui nostru prin vestirea vestei sale, pe care el ne-a dat-o s'o vestim. Privilegiul celor care sunt mai tari este acela ca ei să deie fraților lor mai slabi frumusețea în locul cenușei, oleiul bucuriei în locul plîngerei, și vesmîntul laudei în locul sufletului întristat.

⁹¹Lupta a pornit și va fi dusă pînă la sfârșit. Fi statornic și curajos, o, ostașule al lui Christos. Nu tremura și nu obosi în marșul înainte. Suflați din trâmbițele voastre în Sion: din câmpul de luptă al Sionului strigați cu voce tare vestea Regelui și a Impărăției sale. Înălțați lămpile voastre ale adevărului; pentru că „voi sunteți lumina lumii”, care strălucește într'un mod întunecos. Cîntați: „Sabia lui Iehova” și a iubitelui său Fiu, Ghedeonul cel antitipic. „Scoală-te, luminează-te! căci lumina ta a venit, și mărirea lui Iehova a răsărit asupra ta.”

⁹²Ce minunată onoare a fi în rîndurile dintăi ale bătăliei ce se dă acum în contra Satanei și a hordelor sale!

⁹³Să ne amintim că aceasta este lupta Domnului îndreptată împotriva diavolului și a forțelor sale. Mai înainte el îl asvărliase din cer, iar acum lupta se dă ca să-l măture și de pe pămînt, împreună cu toate forțele sale, ca să nu mai rămînească neamurile. N'avem să ne temem, deoarece suntem scapați și acoperiți cu umbra mîinei Dumnezeului nostru.—Isaia 51:16.

⁹⁴Ce privilegiu fericit a lupta în contra for-

telor întinericului când noi știm că nu putem fi vătămați dacă rămănem aproape de Domnul!

"Noua națiune s'a născut. Mărirea ei va umplea tot pământul. Impărăția cerurilor a sosit. Ziua ciberării se vede. Să meargă deci nouătatea cea bună la toate popoarele pământului. Biruința este partea Regelui nostru. Să fim credincioși până la sfârșitul luptei; și după aceea ne vom scărda pe vecie în razele solare ale iubirii divine, unde este deplinătatea bucuriei și a plăcerii fără de capăt.

INTREBĂRI BEREANE

Dacă careva nu se poate uni cu careva articol din 'Turnul de Veghere ce are el de făcut? § 1.

E capitoul 12 din Apocalips o profeție? Care este regula sigură de urmat? Când s'au încheiat timpurile păgânilor? § 2-5.

Ce este templul antilipic? Ce se zice că ar fi avut loc în 1918? Ce sunt dovezile despre „vuetele” sau vocile înmulțite în 1923 și 1924? § 6-9.

Care este trăsătura însemnată a planului divin? Care a fost puterea împotrivoitoare? § 10-13.

Ce simbolizează femeia? Cum a fost ea îmbrăcată? Cum umblă ea? § 14-16.

Ce aștepta clasa unșilor? Cum se potrivesc faptele fizice cu aceasta profeție? § 17-19.

Care a fost cecalaltă „minune” care s'a arătat? § 20-21.

Cine sunt a treia parte din stele? Ce a născut femeia? § 22-25-27-28.

Este lucrul neobișnuit de a vorbi despre „nașterea unei națiuni”? § 26.

Când a fost diavolul asvârlit din cer? § 30-38.

Unde este Satan și familia sa oficială? Cine este în mod deosebit în primejdie? § 39-42.

Care sunt dovezile mai departe că Satan n'a fost asvârlit din cer înainte de a fi început Isus domnia sa? Prin ce putere biruiesc sfinții? § 40-48.

Când Satana și-a dat seama că a fost smuls dela stăpânire pe cine s'a mâniat el? Și ce a avut loc între poporul Domnului? § 49-52.

Care este data „figurei femeii în pustie”? Ce semnifică „pustia”? Ce înseamnă „aripile”? § 53-57, 63-66.

Au să fie numărul din Apocalipsul literal sau simbolic? § 58-61.

Cum dă Domnul informațiuni poporului său despre unele trăsături însemnate viitoare? § 62.

Ce înseamnă „răul”? Care a fost planul vicelan al diavolului? Ce a devenit din rău? § 66-68.

Dela care și până la care dată se socotesc cele 1260 de zile? § 69.

Ce a avut loc în 8 Septembrie 1922? Cum a fost aceeași însemnată în mod deosebit pentru studenții Bibliiei? § 70-79.

Cine este acela care urește pe poporul Domnului? De ce este activitatea esențială pentru o biruință? § 80-85.

Care sunt punctele mai însemnate de a fi notate? § 86-87.

Să socotim noi războaiele de acum ca o jucărie? Care este privilegiul celor mai tari în Sion? § 88-94.

În urmă s'a născut noua națiune, noua împărăție a sosit? § 95.

Watch Tower 1 Martie 1925.

TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE

TEXTUL PENTRU 1 APRILIE

„Dumnezeu o va ajuta la revărsatul zorilor.”
—Psalmul 46:5.

PARTEA începutului domniei lui Christos, după ce el și-a luat marea sa putere, și înainte de a fi zdrobit în bucăți sistemele răutatei, este numit în Scripturi ca un timp de întineric. Sfinții profeti au prezis că lucrurile nevăzute vor fi în mare chinzai; că puterile întinerice ale lumii vor fi descompuse iar poporul va fi în mare nedumerire și încercături; că părțile nemulțumite își vor înmulți furia; iar așa zisa civilizație va fi într'o stare de descompunere. Faptele fizice arată că timpul acela acuma a sosit.

Textul de mai sus ne lasă să înțelegem că stelele ce vor exista atunci pe pământ vor băga frică în capurile tuturor oamenilor și că aceasta frică va putea atinge până și pe cei consacrați; dar aceia care își pun deplina încredere în Domnul nu vor avea nevoie să se teamă. „Dumnezeu ne este scăpare și putere, ajutor cercat foarte în nevoi.” (Psalm 46:2) Toți acei care pretind această făgăduință ca a lor și pot să-i prețuiască însemnătatea, se simt liniștiți și asigurați sub protecținea iubitoare a Domnului. Unii ca aceștia sunt mângăiați; și ei știu că această mângăiere le vine lor dela Iehova Părintele îndurătorilor și Dumnezeul oricărei mângăieri.

Valurile de ură și mânie ale pasiunilor puse în mișcare de către adversar ar părea câteodată că aproape covârșesc pe micuții Domnului; dară

de fapt nu este nici o primejdie că aceasta s'ar putea întâmpla cât timp rămănem aproape de Domnul. Fiind acoperiți cu umbra mâinei sale, și fiind privilegiați a fi martorii săi, avem orice cauză să simțim mângăierea și pacea care izvoresc din conștiința unei stări asigurate.

N'are aface cât de aspră are să devină lupta. Domnul ar voi ca copii săi, care sunt biserica sa, să țină aceasta în minte: „Dumnezeu este în mijlocul ei, nu se va clăti; Dumnezeu o va ajuta la revărsatul zorilor.”—Psalmul 46:5.

Dacă noi apreciem aceasta manifestare a îndurării sale către noi, de sigur că vom dori din tot sufletul să-i cântăm mărirea Tatălui nostru cel mare și iubitului său Fiu Isus Christos.

Noi vom dori să întrebuițăm mângăierea care noi o primim dela el ca să mângăiem pe alții care doresc mângăiere. Ținând cu tărie la ceea ce noi avem, continuând a ne încrede în Domnul, bucurându-ne în speranță până la sfârșit, noi vom avea pacea minții și mângăierea inimei, iar la timpul convenit ni se va da o intrare cu bogăție în casa mării sale.

TEXTUL PENTRU 8 APRILIE

„Iehova bucură-se regele de puterea lui, și multă veselăscă-se de ajutorul său.”—Psalmul 21:7.

DOMNUL Isus este marele Rege; iar textul de mai sus se referă la Isus și la clasa care împreună cu el au fost tipificați de către David.

Dorința sinceră a inimii fiecărui care urmează cu credincioșie pe Dumnezeu, este aceea ca el să fie bine văzut de Dumnezeu, să intre în casa Domnului și acolo să-i privească frumusețea și să intrele desore templul său. Aceasta minunăta răsplată este mântuirea familiei regilor; al căror cap este Isus. Noi credem că de aceasta parte de val se mai găsește încă unii din această clasă a împărției. Aceștia primesc mari și multe mângăieri dela Jehova și dela Domnul Isus, deoarece au mărturia Spiritului că ei sunt ai Domnului.

Domnul intrând în templul, său și gășind pe unii credincioși, i-a invitat să intre în bucuria sa. Aceștia au mare plăcere în ai face voia. Ei se simt fericiți să vestească vestea Impărției și să-i mărească numele. Aceștia văd marea primedie ce-i așteaptă dacă cunvă ar încônjura sau s'ar abate dela Domnul și serviciul său, și de aceea se silesc să steie în apropierea sa; și rămânând aproape de Domnul, ei primesc asigurarea, și prin aceea sunt mângăiați, că nimic nu li se va întâmpla și de aceea au deplină pace în el.

Cu anticipare plină de bucurie ei privesc înainte la timpul când mântuirea aceasta va fi a lor în țeregime, când ea și membri ai clasei împărției vor putea să zică: „Tu dorința inimii sale ai făcut-o. Și cererea buzelor lui nu ai respins-o. Căci întâmpinatul'ai eu binecuvântările fericirii, pus'ai pe capul lui cunună de aur. Viața a cerut dela tine, și i-ai dat lungime de zile în etern și perpetuu. Mare este mărirea lui prin ajutorul tău.”—Psalm 21:3-6.

Aceste cuvinte inspirate ale Profetului ne aduc mângăiere nouă acuma. Cu mângăiere plină de bucurie, aceștia privesc înainte cu încredere la timpul când experiențele pământesti se vor sfârși și când vor fi prezentați înaintea Tatălui tuturor îndurărilor și înaintea Dumnezeului oricării mângăeri, privind-i fața primind zimbetul aprobării sale.

TEXTUL PENTRU 15 APRILIE

„Pus'am spiritul meu peste dânsul.”—Isaia 42:1.

PLASA despre care se vorbește în textul acesta, este limpede că se compune din acei care sunt devotați și cu toată credința servese lui Dumnezeu. Capul acestei clase este Isus Christos. El era totdeauna credincios în serviciile sale și este numit Credincios și Adevărat. Asupra sa Dumnezeu a pus spiritul său pentru a face voia Tatălui.—Isaia 61:1, 2.

Asupra acelor care sunt în Christos același spirit s'au pus peste ei, venind prin capul Isus Christos. Dumnezeu îl denumește ca „Servul meu, pe care-l sprigin; alesul meu, întru care binevoește sufletul meu.” (Isaia 42:1) Fără îndoială că aceștia trebuie să servească scopurile Domnului în măsura în care li se dă ocaziuni. Jehova zice către ei: „Voi sunteți martorii mei.”—Isaia 43:10.

Acuma este timpul când mărunia aceasta tre-

buc să fie dată. Satana inhamează toate puterile sale să-l deie pe Dumnezeu de nimica; iar privilegiul clasei „servul meu” este ca să mărturisească despre bunătatea și mărirea lui Jehova.

Aceștia, având asupra lor spiritul Domnului, sunt mângăiați prin el, pentru că Tatăl îndurărilor îi mângăie pe toți aceia care sunt ai săi și care au spiritul său. Fiind mișcați de spiritul său, iar cursul lor fiind regulat de cuvântul și spiritul său, ei sunt desvoltați pentru a servi neamurilor conform regulilor dumnezeesti de dreptate și judecată nepărtinitoare.

Marele nostru Tată ceresc, vorbește membrilor bisericii sale ca ei să fie mângăiați și să fie siguri de călăuzirea mânei sale, astfel: „Eu Jehova chematu-te-am spre mântuire și voi spriginii mâna ta; te voi păstra și te voi face legământ poporului, lumina națiunilor; ca să deschizi ochii celor orbi, ca să scoți din închisoare pe cei legați, și pe cei ce șed în inumericul din închisoare.”—Isaia 42:6, 7.

Minunăta este pornirea inimii de a servi cu bună plăcere Domnului acuma ca să putem fi pe viitor întrebuințați pentru marea binecuvântare a altora. În măsura în care noi am sorbit spiritul Domnului în aceea măsură ne va rupe dorința de a vorbi despre bunătățile sale.

TEXTUL PENTRU 22 APRILIE

„Scut și paveză îți va fi adevărul său.”—Psalm 91:4.

SPIRITUL lui Dumnezeu e în cuvântul său. Acei cari au primit conceperea spiritului și Țngerea spiritului pot pricepe și aprecia Cuvântul lui Dumnezeu, cel puțin într-o măsură oarecare. Din cunoașterea aceasta ei primesc mângăiere și bucurie. Isus Christos este marele expunător al adevărului. El a zis: „Cuvintele pe care eu vi le vorbesc vouă, sunt spirit și sunt viață.” (Ioan 6:63) „Sfintește-i în adevărul tău: cuvântul tău este adevăr.” (Ioan 17:17) Acei cari au spiritul Domnului, și care umblă în lumina cuvântului său, au împărtașire cu dânsul; și „împărtașirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său Isus Christos.”—1 Ioan 1:3.

O cunoaștere și apreciere a acestui fapt aduce creștinului mângăiere în timp de nevoi.

În timp ce adversarul ar băga frică în fiecare inimă care i-se împotrivesc, și când întunericul ne încunjoară și mulți cad, când răul abundă în toate părțile, Domnul în mod gentil vorbește clasei devotată lui, care are împărtașire cu dânsul, astfel: „Nici un rău nu ți-se va întâmpla.” (Psalm 91:10) Și pentru ce nu? Pentru aceea că aceștia mănează sub umbra ceuli Preainalt. Ei au cuvântul său de adevăr și se bucură în el și au o plăcere în ai servi. Ei ascultă cu veselie făgăduința: „Scut și paveză îți va fi adevărul său.”—Psalm 91:4.

Aceste asigurătoare cuvinte dela cel Preainalt aduc mângăiere și bucurie inimii copiilor săi supuși. Cu cât ne este mai ageră aprecierea îndurărilor sale, cu atât vom fi mai rupți de do-

rinta de a mângâia pe alții care plâng, de a cânta laudele Regelui-regilor, și astfel să fim martori credincioși pentru Domnul.

TEXTUL PENTRU 29 APRILIE

„Domnul... va judeca... popoarele cu adevărul său.”—Psalmul 96:13.

În timpul cât a domnit Satana pe pământ s'au făcut și unele judecăți care au fost în armonie cu ce ese drept și just. Aceste cazuri însă au fost tare puține, și se întâmplau numai atunci când ele nu păgubeau vre'o parte din aranjamentele lui Satana și ale prepusilor săi. Cea mai mare parte a judecăților de azi și trecut sunt cu totul în disacord cu adevărul și dreptatea. Poporul a suferit mult din cauza relei aplicări a dreptății. Massele au pierdut nădejdea de a li se decide afacerile lor în armonie cu ceea ce este drept. Ei sunt descurajați, în neliniște și mulți disperează.

Clasa sfinților are acum fericitul privilegiu, ca și primitorii mângâierii Domnului, să-și întrebuințeze cunoștința ce o au despre împărăție

și planul său pentru binecuvântarea omenirii, aducând vestea aceasta mângâitoare tuturor acelor din lume care plâng și care doresc să cunoască ceva despre o zi mai bună. Dacă cu adevărat iubim pe Domnul, vom dori să spunem altora despre viitoarea sa împărăție.

Singurul lucru de care trebuie să ne temem este de a nu pierde vre-o ocaziune să-i plăcem lui. Să se grăbască deci sfinții cu vestea mângâierii către acei din lume care doresc să o primească, spunând despre judecățile Domnului care vor fi împărțite și aplicate în dreptate. Spuneți-le despre marele sacrificiu de răscumpărare, și că toți vor avea ocaziune să tragă foloase din el. Spuneți-le că împărăția a sosit, și că voia lui Dumnezeu se va face pe pământ ca și în cer. Spuneți-le că Domnul, judecătorul cel drept, a venit; și că el va judeca popoarele cu adevărul și va aduce binecuvântare tuturor acelor care vor asculta de dânsul. Ce privilegiu prețios! Îți faci tu partea ta?

Watch Tower, 15 Martie 1925.

VOLUMUL III. — CAPITOLUL VIII.

RESTABILIREA LUI ISRAEL

(CONTINUARE DIN NO. 2)

Următoarea scrisoare a unui corespondent dela **Pittsburg Dispatch**, care a apărut nu demult în gazeta amintită, adeverește înaintarea prezentă a Palestinei și în deoseb a Ierusalimului:

Ierusalim, la 12 Iulie 1889.

Treizeci din cele patruzeci de mii de locuitori ai Ierusalimului sunt jidovi. Guvernul turcesc, care timp îndelungat a oprit jidovilor a locui mai mult decât trei săptămîni într'o durată în pământul sfânt, în urma înrăuririi guvernelor străine mai lasă din restricțiunile acelea, și acum se reîntorc jidovi cu sutele. Ei se ocupă cu afaceri și acum controlează o mare parte a negoțului Ierusalimului. Unii dintre ei simțesc că a sosit ziua, când să va implini profeția Bibliei, că ei iar vor locui în pământul lor; și o seminție deosebită din partea de miazăzi a Arabiei susține, că ei vor părăsi țara lor pustiie de acum și se vor reîntoarce la Palestina. Jidovii aceștia au trăit în cei 2500 de ani trecuți în Yemen, Arabia. Ei sunt din seminția lui Gad și au părăsit Palestina cu 700 de ani înainte de ce s'a născut Christos. Aduc cu ei multe documente prețioase, cari dovedesc originea lor și în jurul Ierusalimului se ocupă cu lucrarea pământului. Prigonirile din Rusia și Austria pe mulți i-au alungat aici, și se află în Ierusalim un număr mare de jidovi poloni și spanioli. Timpul rămănerii jidovilor în Palestina s'a prelungit, și restrângerile așezării lor au încetat aproape cu totul. Înainte cu 50 de ani

crau numai 32 familii jidovești în întreg Ierusalimul, și numărul lor în întreaga Palestina era 3000. Astăzi sunt aproape 50.000 în pământul sfânt, și două treimi din întreaga populația Ierusalimului constă din ei.

3., „Un popor ciudat sunt ei! Ca nici un alt jidov de pe pământ. Ei sunt mai aproape de tipul, ce a trăit aici mai înainte. Aței ce în urma prigonirilor au fost alungați aici, sunt sprijiniți aproape întru toate din partea directorilor corporațiunii jidovești din întreaga lume.

4., „O privești minunată ne oferă [dă] locul de plângere al jidovilor unde se adună în fiecare vineri unele secte aproape de moșea Omar, care stă pe locul templului lui Solomon, și cu capetele plecate spre petrii se jeluiesc de pierderea Ierusalimului, și se roagă la Dumnezeu, să dea țarăș poporului ales pământul acela. Obiceiul acesta e din timpul evului mediu și e o privești dintre cele mai triste. Eu am cercetat locul acela în Vinerea trecută. Într'o stradă îngustă, împresurată de niște case mizerabile—pe niște lespezi de piatră stîrbite de miile de jidovi desculți—cu fața către un părete din cvadrante de marmoră, care se ridică cu 50 de urme peste ei și chiar și mai mult, se aplecau și se rugau un șir lung de bărbați în mantale lungi și femeile cu șaluri pe cap. Mulți dintre ei aveau barbă albă și perciuni lungi încrețiți. Unii erau tocmai în cei mai frumoși ani ai vieții lor, și eu a trebuit să mă mir, când am văzut figurile lor uneori împresionate cu totul de emoțiune. Fiecare

avea în mână câte o biblie evreească foarte folosită, și din când în când întreaga societate cânta un fel de cântare. Un bătrân cu părul cărunt, figura ca mai mare (președintele), iar ceilalți cântau după el. Cântarea era într'un dialect străin, totuși în traducere sună în felul următor:

Preotul: Pentru cetatea ce e aici dărămată,
Răspuns: Ședem în singurătate și ne tânguim.

Preotul: Pentru zidurile cari sunt nimicite,

Răspuns: Ședem în singurătate și ne tânguim.

Preotul: Pentru mărirea noastră care o am pierdut,

Răspuns: Ședem în singurătate și ne tânguim.

Preotul: Pentru mări noștri cari zac în mormânt,

Răspuns: Ședem în singurătate și ne tânguim.

Preotul: Pentru preotul nostru, care a căzut,

Răspuns: Ședem în singurătate și ne tânguim.

Preotul: Pentru regii noștri cari l-au dispregiuit.

Răspuns: Ședem în singurătate și ne tânguim.

„Efectul acestei cântări nu se poate pricepe, fără a o auzi. Moșnegii și femeile ce se tânguiau, cari sărutau petrele zidului ce-i despărția de aceea ce odinioară a fost locul templului lui Solomon, și care chiar și azi e cel mai sfânt loc al pământului pentru jidovi, simțământul acela din inimă ce-l exprimau toți, și credința ce o dovedesc prin aceea că săptămână de săptămână și an de an vin aci, fac o impresie (întipărire) minunată. E de fapt una dintre cele mai curioase priveliști ale celui mai curios dintre orașe.

5 „Sunt 8 școli agricole (de economia câmpului) în diferitele părți ale Palestinei. Una dintre școlile acestea, aproape de Iaffa, are 700 de elevi (școlari) și o proprietate de 28,000 de jugăre. Zace pe câmpia Saron, unde au locuit filistenii, și are zeci de mii de vițe de vie și de maslini. Turcii nu vând bucuros pământul la jidovi, însă aceștia din urmă se dovedesc tot atât de buni lucrători de pământ, ca și negustori, și culmile în afară de terasă din jurul Ierusalimului arată, că pământul sfânt a fost mult mai bine cultivat (lucrat) prin ei, decât prin cuceritorii lor. O mare parte a pământului afară de orașul Ierusalim, acum e sau în mâinile jidovilor, sau a instituțiilor (intocmirilor) lor de binefacere. Mr. Behar, președintele școlilor populare mi-a spus, că a cumpărat chiar hotelul Ierusalim și îl va alătura la instituțiunea lor. Sir Moses de Montefiore, care administra fondul ce l-a lăsat un jidov bogat din

New-Orleans, a zidit multe case bune pentru jidovi în strada dintre Vifleim și Ierusalim. Se află și unele spitale jidovești.

7 „Între oamenii, cari au toată încrederea, că jidovii vor ocupa iarăși Palestina cât de curând, se află o colonie de 15 persane, cari locuiesc într'o casă frumoasă, ce e zidită tocmai pe zidurile Ierusalimului, și cari sunt cunoscuți ca „americani”. Oamenii aceștia nu sunt jidovi, ci creștini, cari au venit aici din diferitele părți ale Statelor Unite, și cu deosebire din Chicago, pentru a aștepta îndeplinirea profeției; că Dumnezeu va prenoi lumea și va începe cu Ierusalimul.

8 „Nu poate fi nici o îndoială, că Ierusalimul se ridică. Cele mai multe străzi ale lui sunt bine pardosite, și starea sanitară a orașului s'a îmbunătățit foarte. Ierusalimul afară de ziduri, acum e aproape tot atât de mare ca și interiorul (plantea) din lăuntru a orașului, și mi-sa spus, că prețul pământului s'a urcat în așa o măsură, încât s'ar putea zice, că orașul cel sfânt și-ar fi înmulțit pământul său. Aud că în lungul drumului ce duce la Iaffa, s'a ridicat pământ în decurs de un an cu mai multe sute de procente. O bucată de pământ ce se ține de o instituțiune de binefacere, a fost cumpărată de curând cu 500 de dolari. Acum e vrednică 8000 de dolari și nici cu atât nu se poate cumpăra. O linie telegrafică merge acum de aici până la țărâniul mării, și s'a înălțat o țovărășie de linii ferate, pentru a zidi o cale ferată dela Iaffa la Ierusalim. Prima oră în istoria sa are Ierusalimul o poliție, și ordinea ei acum e tot atât de bună, ca și a celei din New-York.”

9 Ce urmează e reproduc din Hebrew Christian din Iulie 1889, și e o altă dare de seamă interesantă despre cercetarea locului de jeluire al jidovilor în Ierusalim, din partea unui jidov american:

10 „După ce am petrecut mai multe zile cu cercetarea jidovilor, mă întrebă vechiul meu pretin, un rabin din Kovno, Rusia, că nu ești merge cu el la locul de tânguire, spre a mă jelu pentru pustiirea Ierusalimului și spre a mă ruga pentru restabilirea lui Izrail în mărirea sa de mai înainte. Vin cu tine, răspunsei eu, și voesc a mă ruga din toată inima, ca Dumnezeu să aducă cât mai curând ziua, când Iuda se re'ntoarce la Domnul. Fiind tocmai Vineri după amiază, timpul când se adunau mulți jidovi la rugăciune lângă zidul templului cel vechiu, m'am alăturat și eu la ei. A fost de fapt o priveliște vrednică de însemnat. Aici au fost jidovi lădun toate mașinile, îmbrăcați în ciudatelle lor vestminte răsăritene și unii în talith (haună de rugăciune). Citeau Psalmul 22 cu voce altă e tare cât puteau. Femei strigau cu voce răsunătoare însă foarte serios: „Dumnezeul meu! Dumnezeul meu de ce mai pă-

răsut? Departe de ajutorul meu sunt cuvintele strigării mele. Dumnezeu meu, strig ziua și tu nu mă auzi, strig și noaptea, și nu aflu liniște!" Chiar și mulți dintre bărbați plângeau și ziceau rugăciuni, psalmi și litanii. Cei mai mulți își alipeau buzele de pietri și le sărutau. Când ascultam rugăciunile lor serbătorești, îmi adusei aminte de ce au spus rabinii în Talmud—că dela dărâmarea templului s'au închis porțile rugăciunii și mai sunt deschise numai porțile lacrimilor. Rabinul repetă în ton trist:—

„Pentru cetatea ce e pustită”, etc.

„Tristețea cea mai înduioșătoare o vedem și în casele jidovilor evlavioși. Către mezul nopții se îmbracă în haina lor de rugăciune, presară țărână pe capul lor și apoi o aruncă la pământ. Apoi zic într'un ton trist o mulțime de versuri înduioșătoare, cari se referă la apunerea mării lor și la pierderea darului dumnezeesc și încheie cerând mântuire prin o rugăciune ce te atinge la inimă.

„O voce de vui să ridică din turnul mucezit al Ramei,
O voce de plângere din muntelul sfânt al Sionului;
Vai! diadema mea și zestrea de regiță,
Onorurile tinereții de care încă îmi vine aminte.
Întunecat o pentru mine locașul solitar
Care odată îl umplea mărirea unui tron.

„Am fost numită mireasa mai frumoasă a lui Iehova;
Dar acum sunt dorțată, nenorocită și tristă,
Trăind sub povara mâinii sale;
Bucuria mi-a fugit, înima mi e tristă;
Veniți, plângeți, voi fete, alături de mine tremurândă,
Fiind că nimeni nu să apropie durerile să-mi alina.

„Degradată dela întăietatea între eminenti
Victimă a mândriei și vanității desfrânate,
Inima în violențe tremurândă mi bate,
Lovește în cuibul ei de mizerie.
Iuda plânge în lacrimi de pocăință,
O văduvă slocește în robie.

„Am fost în Solyma o regiță radiantă,
Un nou de aur fost-am, muntele lui Dumnezeu;
Dar acum necredința mi'a despoinat,
Sunt al pustiei cel mai zdrențos nemornic.
Frânți dela sânii mi, copii mi-au fost,
Bătrânii omorâți și pământul udă în sânge.

„Tatăl ad adulterilor, vină, întoarce-te cu îndurare
La Sion și-l reînscumuseștează,
Israel să-ți vadă încă odată locașul
Restaurat, și atunci să-i asculteți nesfârșitele coruri
ale lui;

Vocile de înmuri ale unei rase răscumpărată,
Sulțunând ridicarea păretului de eternă faimă.”

„O rugăciune înmărmățată să rosteste cu
ceasta ocazie, și se referă fără îndoială la
Isaia 7:14, umbrăzând:

„În a Ta îndurare, Doamne, ascultă ruga poporului

Tău:

Dă-i dorința sa Israelului ce lunge.

O scutul lui Abraam, trimite-ne Răscumpărător.

A cărui nume să fie măriat înmanuel.”

„După aceea se citesc mai mulți psalmi și se rostesc rugăciuni. Când se ridică dela pământ, zic: „Scutură-ți țărâna, ridică-te Ierusalime, rupe lanțurile grumazului tău, ficia ajunsă în prinsoare a Sionului!”

Clasa bogată a jidovilor nu va fi atrasă la Palestina, înainte de ce prigonirile ce vor mai urma nu vor alunga acolo jidovii săraci și civilizațiunea modernă nu va face progrese [înaintări] noi; și atunci aceasta se va întâmpla în mare măsură din motive egoiste; când străntorarea cea mare de pretutindeni va face nesigur avutul în alte țări. Atunci Palestina, departe de socialism și de anarchie, li se va părea jidovilor bogăți că e un port al siguranței. Însă în urma sfaturilor acestora, de înaintare în direcțiunile acestor diferite următorii 15 ani vor face multe în Palestina.

ORBITAREA LUI ISRAIL INCEPE A TRECE

15 **M**AI rămâne încă o parte a profetiilor ce se referă la Izraail, a căror începătoare ar trebui s'o începem acum a o vedea. Apostolul Pavel zice: „Învătoșare [orbire] a fost în parte pentru Izraail până ce va fi intrat întreg numărul neamurilor”;—adică, până ce numărul ce e a se alege din păgani, cari împreună cu rămășițele lui Izraail vor forma faza sau treapta spirituală a împărăției, nu va intra în darul acesta cel mai mare, cea care a fost abungat Izraail ca popor, și față de care ei ca popor umbrăză a [rămănița] îi orbi. În adevăratul înțeles deci orbitarea lui Izraail, numit de altcum și Iacob, nu va începe a trece până ce nu s'a dus la începătoare adevăratea Izraailului spiritual. Și ne este spus hotărât (Rom. 11:26), că vindecarea și eliberarea sa din orbire și prejudecată va veni atunci din Sion, din aleșii preamăriți, sau din împărăție. Însă precum împărăția Sionului într'o măsură oareșcare s'a început în anul 1878, când împăratul nostru a luat la sine puterea sa cea mare, spre a stăpâni cu toate că clasa „picioarelor” n'a fost încă dezvoltată și preamărită cu desăvârșire, tot asemenea e și cu darul lui Dumnezeu prin Sion, față de „Iacob.” De fapt s'a început atunci, nu vor fi împărțâșiți de ea pe deplin, până când vor fi preamăriți și membrele „picioarelor” trupului lui Christos. Și precum anul 1881 a fost paralela timpului transpunerii luminei dela Iacob la păgani, astfel marchează timpul începutului retranspunerii luminei deosebite asupra jidovilor orbiiți timp îndelungat. Și credincios simbolului său, biserică

creștină cu numele merge acum orbis spre cădere, iar numai un mic rest al ei va fi binecuvântat. Cât de puternice și de aplicabile sunt aici cuvintele Apostolului: „Nu fii cu gândul pe sus, ci teme-te. Căci dacă Dumnezeu nu cruță ramurile firești, nici pe tine nu cruță ramurile firești, nici pe tine nu te va cruța și a. m. d.

• Totuși, recunoașterea generală a adevăratului Messia și a împărăției Sale se va întâmpla fără îndoială între și prin patriarhii și profetii restabiliți, a căror restabilire desăvârșită va fi cea dintâi faptă a lui Christos după ce e premărit întregul „corp”. Orbirea lor însă va începe să treacă deja înainte de aceea; și a început să se ivească o mare mișcare către Christos, cu deosebire între jidovii rusești.

• Privind în direcția aceasta, de fapt sunt surprinzătoare (uimitoare) semnele timpului. Însemnata mișcare religioasă între jidovi din partea de miazăzi a Rusiei, aduce mili din acel popor la recunoașterea lui Isus Christos ca Messia, cel mult așteptat și la admiterea păcatului lor național, în osândirea și răstăgneria lui. Și aceasta nici decum nu e urmarea activității (muncei) misionare creștine. E o mișcare de sine statătoare, care a răsărit numai din pământul jidovesc. Conducătorul mișcării e un jidov, domnul Iosif Rabinovitsch, mai demult neguțător, iar mai de curând avocat, un om cu mare vază înaintea poporului său. D-l

Rabinovitsch m'a fost rabin jidovesc, și nici el, precum nici vreun alt conducător al mișcării n'au fost preoți ai vreunei secte. Cu privire la mișcarea aceasta reproducem un articol din Harper's Weekly și din alte raporturi (dări de seamă) precum urmează:

„Desvoltarea ei a fost de atare, încât se poate zice cu toată încrederea, că nu mai e o încercare cu drept de viață însemnată. Creșterea ei e continuă și sănătoasă și de un caracter vădit, și înconjură orice grabă neferescă și extreme primejdioase. Recunoscută fiind din partea mai marilor ruși ca religio licita (religie promisă sau îngăduită) are acum existența și drepturi legale. Felul ei marchează, ca una dintre cele mai neobișnuite apariții în caleidoscopul diferitelor interese naționale, sociale și religioase, care despant inimile și simțămintele celor 116 milioane de supuși ai țarului.

„Credința: comunității acesteia nouă se mai deosebește de celelalte și prin aceea, că ei nu au de gând a forma vre-o legătură organică cu vreuna din formele ce există ale creștinismului, ci tocmai din contră au în vedere (înută hotărâtă, a nu lua în seamă desvoltarea învățaturii istorice dela timpul apostolic încoace, și a trage învățăturile lor deadreptul dăm pisvorul Noului Testament, fără a lua mult în considerare învățăturile bisericii ortodoxe din zilele noastre. Ea susține a fi formată după comunitatea jidov creștinească din zilele noastre.

Urmarea depo pagina 50.

Unii au spus că sunt prea scumpe. Dar puțină cugetare i-ar face să vadă că pe o pereche de bocanci trebuie să plătească dela 400-700 lei, pe care un om învățat în meseria aceea i-ar face într-o zi. Deasemenea; celui mai din urmă muncitor, care abea știe să umble în picioare, să plătește astăzi 60-90 lei pe zi. Iar Photo-Drama, care ca materie: hârtie, pânză, aur, chipuri, sunt din cele mai fine și scumpe și lucrată atât de gingaș, etc., și la care să cere să lucrezi aproape doi ani de zile: aceasta, spun frații, e scumpă de tot cu 125 lei!

Ne costă pe noi, iubiți frați, 78 lei 20 bani, fără munca noastră, ca traduceri, corecturi, etc., a nu mai aminti de faptul că sume mari de bani stau de ani de zile în hârtie și în lucrarea ei, care, după camăta ce să dă astăzi după bani, se

urcă la sute de mii. Tocmai de aceea am spus, că se pune întrebarea dacă pentru frații români se mai merită să se facă aceste cheltuieli.

Dar fiindcă, orice carte făcută pentru frații români a însemnat pierderi mari pentru Societate, tot așa și acuma, mai bine pierdem noi o sută de mii lei decât să piardă ei fiecare cinci lei. De aceea, aceia care vor comanda de la 10 bucăți în sus, le vor primi cu 75 lei bucată plus poșta. Acest privilegiu, pe acest pret, va fi valabil până la 15 Mai, a. c.

RAPOARTELE CINEI DOMNULUI

Cel mai mare număr de adunări dela ne-au trimis raportul Cinei Domnului, dar altele sunt încă înapoi. Aceia cari încă sunt înapoi sunt rugați a ni-le trimite cât mai de vreme deoarece după 1 Mai va fi prea târziu

SCRISORI INTERESANTE

Iubiți frați în Domnul:

Mulțumim lui Dumnezeu pentru voi în tot timpul, făcând amintire de voi în rugăciunile noastre către Părintele ca să vă deschidă ușa ocaziunii, și să puteți a ne da bucurie și nouă în timpul acesta. Să vedem Foto-Dramele la noi am avut o foarte mare

bucurie văzând că se bucură și frații care nu știu celi și tot odată văzând cât de minunat se desfășură planul lui Dumnezeu.

Vă salutăm cu bucurie,

George Oniga. Maramureș